

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0287 van 22 april 2014
in de zaak 1213/0576/A/1/0539

In zake: mevrouw **Martine VAN BOCXLAER**, wonende te 9940 Evergem,
Langerbrugsestraat 36

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Ann BRAL

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de bvba **OTHAELA**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Francis CHARLIER
kantoor houdende te 8860 Lendelede, Langemuntelaan 1
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 april 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 maart 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 14 januari 2013 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 14 januari 2013 haar rechtskracht herneemt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 9940 Evergem, Watervolierstraat 15/A-B en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummer 0749 K3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 april 2014, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Martine VAN BOCXLAER, verzoekende partij, mevrouw Ann BRAL, die verschijnt voor de verwerende partij, en de heer Francis CHARLIER, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De bvba OTHAELA verzoekt met een aangetekende brief van 19 juni 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 3 juli 2013 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Het verzoek tot tussenkomst werd tijdig ingediend en het verschuldigde rolrecht werd tijdig gestort.

De tussenkomende partij is de aanvrager van de bestreden beslissing en kan dan ook beschouwd worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.11, §1, eerste lid VCRO.

De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk

IV. FEITEN

Op 19 oktober 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de bouw van 2 geschakelde woningen na het slopen van bestaande garages”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in woongebied en woonuitbreidingsgebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 oktober tot en met 28 november 2012, dient de verzoekende partij, samen met anderen, een gezamenlijk bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem verleent op 14 januari 2013 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

“ ...

Voorliggende aanvraag tot het bouwen van een koppelwoning is in overeenstemming met de planologische voorschriften. De geplande woningen hebben een kroonlijsthoogte van 3,90 meter en worden afgewerkt met een zadeldak. De geplande woningen sluiten naar typologie en profiel aan bij de bestaande woningen in de omgeving zodat voorliggende aanvraag geen aanleiding geeft tot stedenbouwkundige bezwaren.

Algemene conclusie:

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Het college van burgemeester en schepenen is van oordeel dat voor wat haar betreft de redenen, vervat in het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar, het verlenen van de vergunning verantwoorden en neemt de beoordeling zoals geformuleerd in het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar tot de hare.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 18 februari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 27 februari 2013 dit administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 12 maart 2013 beslist de verwerende partij op 14 maart 2013 als volgt het administratief beroep onontvankelijk te verklaren:

“ ...

Het besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen van 24 juli 2009 bepaalt in art. 1 dat op straffe van onontvankelijkheid het beroepschrift de naam, de hoedanigheid en het adres van de indiener van het beroep, en, in voorkomend geval, zijn telefoonnummer en mailadres, dient te bevatten.

De gemeente verklaart een afschrift van het beroepschrift te hebben ontvangen dat geen melding maakt van de naam van de appellanten. Het laatste blad van het aan de deputatie gericht beroepschrift, dat de enige identificatie van de beroepsinstellers bevat, werd klaarblijkelijk niet meegestuurd naar het college van burgemeester en schepenen.

Het gegeven van wie een beroep uitgaat is een essentieel gegeven, zodat er geen verschoningsgronden zijn voor het ontbreken van de identificatie van de indieners van het beroepschrift op het naar de gemeente gestuurde afschrift.

Bijgevolg heeft appellant niet op de decretaal voorgeschreven wijze beroep ingesteld tegen de bestreden beslissing.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep als onontvankelijk dient te worden verworpen. De bestreden beslissing kan haar rechtskracht hernemen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

De tussenkomende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op met betrekking tot het gebrek aan belang van de verzoekende partij om bij de Raad beroep in te stellen.

Volgens de tussenkomende partij toont de verzoekende partij, door uitsluitend te vermelden dat zij eigenaar is van het perceel dat paalt aan het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, niet aan dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing.

Volgens de tussenkomende partij heeft de verzoekende partij geen belang om bij de Raad jurisdictioneel beroep in te stellen omdat het verzoekschrift van de verzoekende partij bij de Raad niet vermeldt waarom de verwerende partij ten onrechte beslist heeft het administratief beroep onontvankelijk te verklaren en alleen betrekking heeft op andere aspecten dan de ontvankelijkheid van het administratief beroep.

2.

De verwerende partij heeft met de bestreden beslissing het door de verzoekende partij ingesteld administratief beroep onontvankelijk verklaard.

Wanneer de verwerende partij een administratief beroep onontvankelijk verklaart, heeft de indiener van dat administratief beroep belang om daar bij de Raad beroep tegen in te stellen. Het jurisdictioneel beroep bij de Raad kan immers leiden tot de vernietiging van de voor de indiener van het administratief beroep nadelige beslissing van de verwerende partij.

Dit belang is echter beperkt tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk verklaard heeft.

3.

De verzoekende partij werpt in haar verzoekschrift bij de Raad met betrekking tot de bestreden beslissing alleen op dat deze beslissing niet door de bevoegde personen ondertekend is, maar betwist als zodanig niet het onontvankelijk verklaren van haar administratief beroep door de verwerende partij.

Omdat het belang van de verzoekende partij om bij de Raad beroep in te stellen beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk heeft verklaard, en de verzoekende partij het onontvankelijk verklaren van haar administratief beroep niet betwist, oordeelt de Raad dat het verzoekschrift geen ontvankelijke middelen bevat.

4.

De exceptie van de tussenkomende partij is dan ook gegrond en het beroep bij de Raad is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba OTHAELA is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 april 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS